

Rövidesen megalakul az egységes ellenzéki balpárt szegedi szervezete.

Az előkészítő bizottság megkezdte működését.

Ismeretes, hogy nemrégiben megalakult az egységes ellenzéki balpárt; az összes liberális és demokratikus erők összefogtak és egységes erővel, az eddigi ellentéteket kiküszöbölve, megalakították a *Független Nemzeti Demokrata Pártot*. Ez a pártalakulás a nyári politikai életnek legnagyobb eseménye volt, hiszen nem csak a politikai körök, de az egész magyar nyilvánosság tudja, mit jelent egy nagy és erős ellenzéki balpárt. Azóta még nagyobb érdeklődés fordult a párt felé, hiszen *Rassay Károly*, a balpárt vezére kifejtette programját és megjelölte azt az utat, amelyen ennek a pártnak haladnia kell. Politikai körök pedig most nagy figyelemmel tekintenek az őszi parlamenti ülésszak elé, amelyen az egységes balpárt nagy harcot kezd a mai közélet, a reakció ellen, a tiszta demokráciáért, politikai és gazdasági szabadságért.

Már a párt megalakulásakor kimondták, hogy ez a párt nem marad meg a főváros falai között, hanem *kimegy teljes erővel a vidékre*, amely már régebben várja az egységes és erős balpárti megalakulást. A vezetőség már meg is állapította, hogy az őszi szezon bedőlésével mindegyik vidéki városban tartanak nagygyűléseket, kimennek minden faluba a demokrácia felvilágosító szavaival és az sem lehetetlen, hogy a párt vidéki zászlóbontása éppen Szegeden történik meg.

Szegeden már régóta folynak komoly tárgyalások és szervezkedések az egységes balpárt szegedi csoportjának megalakulására. Különösen az iparosok voltak azok, akik mindenkor sürgették a szegedi csoport megalakulását és nem egyszer tárgyalásokat folytattak erről. Mindenki tudja, hogy

a nagy tábor együtt van, hiszen csak a legutóbbi iparosi ülést és kamarai választási eredményeket kell figyelembe venni, de azt is tudja mindenki, hogy egységes szervezet, egységes vezetés kell, hogy a szegedi nagy tábor semmi se érje váratlanul.

A hadjáratokhoz nemcsak tömegek kellenek, de kellenek szervezetek, vezetők és egységes modulok...

Az iparosok sürgelő előzetes munkája természetesen nagy visszhangot keltett a többi társadalmi osztályokban is, hiszen ma egyetlen osztály sincs, amely távolattartaná magát a demokrácia felé haladó egységes mozgalmaktól. Az

A legmagasb fenyőt kirántom és
Az Etna tűztorkába mártva azt
Egy ilyen tüzes lángba fűrdt tollal
Az ég borult boltjára irom:
„Rozám, szeretlek!”
Lobogni fog majd minden éjjel
A lángírás ekkor amott fenn
S ujjongva olvasandja a
Jövendő kor ez égi szókat:
Rozám, szeretlek!

Va'őszintűleg lesznek önök közt, akik sohase hallottak T. P. G. huszárhadnagyról és mégis úgy rémlik nekik, mintha ezt a verset kevésbé dőcögős formában már hallották volna. Magam is úgy vagyok vele. Ez a vers a Heine *Nordsee* ciklusából való és nekem gyermekkori olvasmányom volt az Endrődi Sándor fordításában. Az utolsó soraira még most is kíváncsi emlékszem valahogy:

De én kiszakítom
Norvégia ősröngyéből a legvénebb tölgyet,
Belemártom az Etna lángörvényébe
És tűzbetűkkel irom föl az égre:
„Szeretlek, Ágnes.”

T. P. G. huszárhadnagy, régi szegedi író-társunk nyilván nem szerénységből nem irla ki az egész nevét, hanem óvatosságból, ami egy huszárhadagnál ritka és éppen azért megbecsülendő erény. Pedig igazán nem kellett volna neki szégyelnie magát, hogy így megsarcolja a némelet. Katonadolog, megeseit ez már civileken is. Különben is a hazai viszonyokhoz alkalmazta a szerelem himnuszát. Norvégia ősröngyéből Krivány vadonját csinált és Ágnesből Rozát. Adjuk meg a bajnoknak száz év után az abszolúciót. Hiszen Rozsa bizonyosan örült a versnek és mi is örüljünk neki, hogy ime Szegeden már száz évvel ezelőti is ismerték Heinét.

iparosok megtalálják a kapcsolatot a kereskedőkkel, a szabad pályákon dolgozókkal, a tisztviselőkkel, valamint a munkásság képviselőivel és ma már az a helyzet, hogy

megkezdődött a szervezett, komoly munka az egységes ellenzéki balpárt szegedi csoportjának megalakítására.

A formális megalakulás most már nem késhet soká, már az előzetes tárgyalások során is megmutatták a tömegek, hogy óhajtván várják az ellenzéki demokratikus balpárt zászlójának kibontását.

Az előzetes tárgyalások során természetesen megtalálják az utat a *budapesti központ* felé is és egyben

legutóbb megalakították azt a bizottságot, amely előkészíti a nagy szegedi párt formális megalakulását.

Ujabb rablótámadás történt Dorozsmán.

Egy öregasszonyt támadtak meg a rablók. — Pénz helyett mindössze egy fél kenyert vittek magukkal.

Alig néhány hete, hogy Dorozsmán a Mátyás király-uccában még máig is ismeretlen rablók hatoltak be az egyik házba, ma *újabb rablótámadásról* kapunk tudósítást. Pénteken este hat óra után ugyanis a Kisfaludy-ucca 2. szám alatt lakó özv. *Borbély Jánosnéhoz két férfi* állított be. A férfiak barátságosan köszöntötték az öregasszonyt és amikor az érdeklődni kezdett, hogy mit akarnak, az egyik férfi felémelte öklét és rákiáltott:

— Pénzt, vagy életet!

Az öregasszony az első meglepetés után könnygésre fogta a dolgát és sirva erősítette, hogy nincsen pénze, mert még nem adta el a buzáját. Az egyik férfi erre *hátraszorította az asszony két karját, a másik pedig összekulcsolta pénz után az egész szobát*. Amikor egy fillért

Az előkészítő bizottság tagjai a következők:

Bekor Adolf gyógyszerész, *Czeplédy Lajos* asztalos, *Dobay József* asztalos, *Dobóczy József* papikatermelő, *Fenyő Mátyás* nagykereskedő, *Gombos István* férfitiszabó, *Gracza János* pék, *Hoffer Jenő* biztosítási vezértilkár, *Jónás Ernő* cimfestő, *Kertész József* női szabó, *Kiss Géza* hentes, dr. *Krausz József* orvos, *Kovács János* asztalos, *Korom András* fényező, dr. *Lugossy Döme* ügyvéd, *Ottovay Károly* kereskedő, dr. *Pap Róbert* ügyvéd, dr. *Szeckerke Lajos* ügyvéd, dr. *Szivessy Lehel* ügyvéd és *Wimmer Fülöp* gyárigazgató.

A tanácskozások és a szervezési munkálatok megkezdődtek és ma már csak rövid idő kérdése, amikor megalakulhat a *Független Nemzeti Demokrata Párt szegedi szervezete*. Ez a szegedi zászlóbontás nagyjelentőségű lesz és azon természetesen részt fognak venni a párt országos vezérei is. A tömegek pedig meg fogják ujjalt erővel mutatni, hogy *reakció helyett haladást, kurzus helyett demokráciát és szabadságot* akarnak.

se talált, magához vette az asztalon lévő *félkenyert* és társával együtt indulni készült. Előbb azonban kijelentették a megrémült öregasszonynak, ha *kiabálni mer, visszajönnek és agyonütik*.

Amikor a rablók azután eltűntek a szomszédos kukoricásban, *Borbélyné* felidomázta a szomszédokat, akik közül a bátrabbak a rablók keresésére indultak. Értesítették a csendőröket is, akik megkezdtek a nyomozást és *lőddíjon* vették áldozóba az elmenekült rablókat.

A csendőrök azt hiszik, hogy a *multiplis rablótámadás* tettesei követték el a pénteki rablótámadást és remélik, hogy a kapott pontos személyleírás alapján sikerül ártalmatlanná tenni a dorozsmai asszonyok fosztogatóit.

A város a jövő évben fel akarja építeni a vásárcsarnokot.

A város, úgy látszik, rohamlépésben akarja pótolni mindazt, amit a háboru előtti esztendő nagy kedvező viszonyai között könnyelműen elmulasztott. Most építi fel az egyetem, a tanyai vasutat, most gondolkozik az új népliget és a szegedi vurstli megteremtésén, amikor olyan drága passzió minden építkezés, minden beruházás, amikor a vízvezeték, a kövezet, a világítás olyan siralmas képet mutat.

A többi háboru előtti megvalósítatlan tervvel együtt előkerült most a vásárcsarnok terve is. Már az elmúlt év vége felé szóba került a városházán, hogy *fel kellene építeni a Rákóczi-térre a vásárcsarnokot*, amely régi szükséglete ennek a piaccal telerakott városnak. Talán három magyar vállalat is tett ajánlatot a vásárcsarnok kedvező hitelfeltételek mellett való felépítésére, de a múlt évben a polgármester úgy találta, hogy a város idei költségvetése a vásárcsarnoképítés terhére már nem bírja el, ezért a kérdés ismét lekerült a napirendről.

Most ismét komolyan foglalkoztatja az illetékes ügyosztályokat ez a terv. Az előzetes tárgyalások már meg is indultak az ajánlkozó vállalatokkal és — érteztetésünk szerint — a város az idén még kedvezőbb feltételek mellett *építhetné fel a csarnokot*. Ebben az évben azonban már semmiesetre sem kerülhet sor az építésre, hanem nagyon valószínű, hogy a jövő évben megkezdik mégis a *Rákóczi-téri vásárcsarnok felépítését*. A budapesti Belvárosi Takarékpénztár tett legutóbb előnyösnek látszó ajánlatot a városnak. A vásárcsarnok felépítéséhez szükséges összeget, a hozzávetőleges számítások szerint *tíz tizenkétmillió forint* hajlandó adni a városnak úgy, hogy a *törlesztés csak öt év múlva kezdődne meg*.

Dr. *Szendrey Jenő* tanácsnok, az előjárásügyi ügyosztály vezetője, foglalkozik most a kérdés előkészítésével. A piaci ellenőrökkel összeírta az állandó piaci árúkat, hogy a csarnoki

árutíthelyek számát hozzávetőlegesen megállapíthassa. Pontos kimutatást készített a város piaci helypénzügyelméről, hogy megállapíthassa azt az összeget, amelyet majd a felveendő kölcsön törlesztésére fordíthat a város. A terv az, hogy a *vásárcsarnok külső frontjait üzlethelyiségek építenek* és ezeknek a bérjévedelmét is a kölcsön amortizálására fordítják. Szó van arról is, hogy a vasútállomásokra maga a vásárcsarnok, amely különálló üzeme lesz a városnak, *küld teherautókat az érkező piaci árúk befuvározatására*.

A vásárcsarnok felépítésével a város feltétlenül megoldja a piacrendezés kérdését, amennyiben a közterekről eltűnnek a nyílt piacok, ami viszont közegészségügyi szempontból nagyon kívánatos. Ezzel szemben minden bizonyítással érzékenyen megkárosítja azokat a kereskedőket, akiknek a piacok környékén van jelenleg az üzletük és forgalmuk legnagyobb részét éppen a piacnak köszönhetik. Így valószínű, hogy ezek az érdekelt kereskedők erős harcot indítanak majd a vásárcsarnok felépítése ellen. A mai viszonyok között igazuk is lesz, mert hiszen a gazdasági válság amúgy is nagyon redukálta forgalmukat. A város haláságának azonban az az álláspontja, hogy az *érdekelt kereskedők egyéni érdekével szemben a vásárcsarnok kivánja a vásárcsarnok mielőbbi felépítését*, ami nem okozhat nagyobb kárt nekik sem, hiszen a vásárcsarnokban létesítendő üzlethelyiségeket ők is kibérelhetik, a központban lévő kereskedők forgalmukat pedig nem a piacnak köszönhetik és így nem veszítenek belőle semmit akkor sem, ha elviszik a *Széchenyi-térre* a piacokat.

A Délmagyarországot, Szeged egyetlen liberális napilapját támogatja, aki nyomtatvány-szükségletét a Délmagyarország-nyomdában (Petőfi S. sugárút 1) szerzi be. Telefon 16-34.